

DNEVNIK

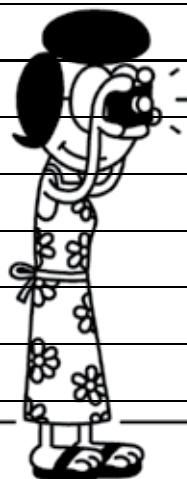
Šonjavka

PASJI DANI

Džef Kini

Prevod s engleskog

Sandra Nešović

Beograd
2013
DERETA

ZA DŽONATANA

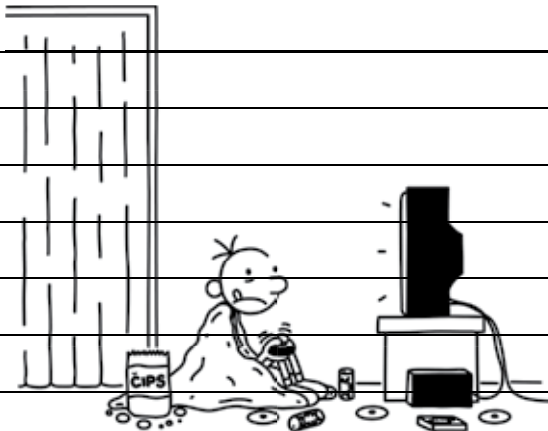
JUN

Petak

Za mene se letnji raspust uglavnom svodi na tromesečno rvanje s osećajem krivice.

Samo zato što je vreme lepo, svi od tebe očekuju da po ceo dan budeš napolju „veselo trčkarajući“ ili svejedno šta već. I ukoliko svaki sekund ne provodiš izvan kuće, ljudi pomisle da nešto nije u redu s tobom. Ali, istina je da sam ja oduvek više bio kućni tip.

Način na koji ja volim da iskoristim svoj letnji raspust podrazumeva boravak ispred televizora, igranje video igrice sa spuštenim zastorima i ugašenim svetlima.

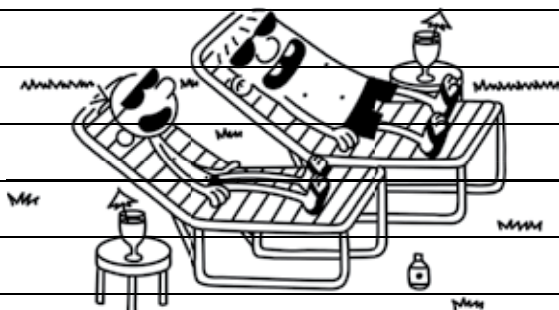
Nažalost, mamina zamisao savršenog raspusta razlikuje se od moje.

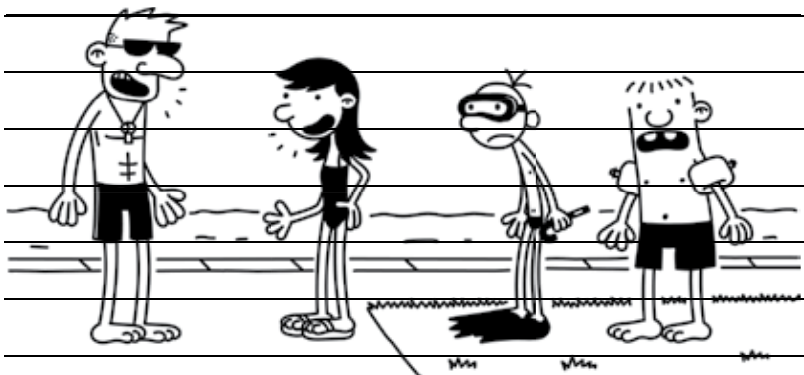
Mama kaže da nije „prirodno“ da dete bude unutra kad je napolju sunčano vreme. Ja joj kažem kako samo hoću da zaštitim svoju kožu da ne bih izgledao tako izborano poput nje kad ostarim, ali ona ne želi da me sluša.

Mama pokušava da me natera da radim nešto napolju, na primer da odem na bazen. Ali prvi deo leta proveo sam na bazenu s Rolijem, i to nije ispalo dobro.

Rolijeva porodica je učlanjena u lokalni privatni klub, i čim je počeo školski raspust, odlazili smo tamo svakog bogovetnog dana.

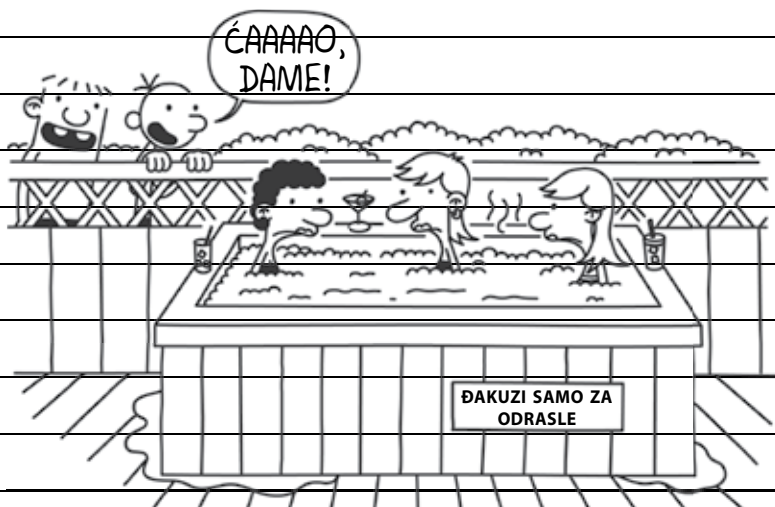

Međutim, onda smo napravili grešku pozvavši i jednu devojčicu pod imenom Trista, koja se tek doselila u naš komšiluk. Mislio sam da je baš lepo što ćemo joj darivati delić svog klupskog stila. Ali samo pet sekundi nakon što smo ušli u vodu, ona je upoznala nekog spasioca i načisto zaboravila momke koji su je tu uopšte i doveli.

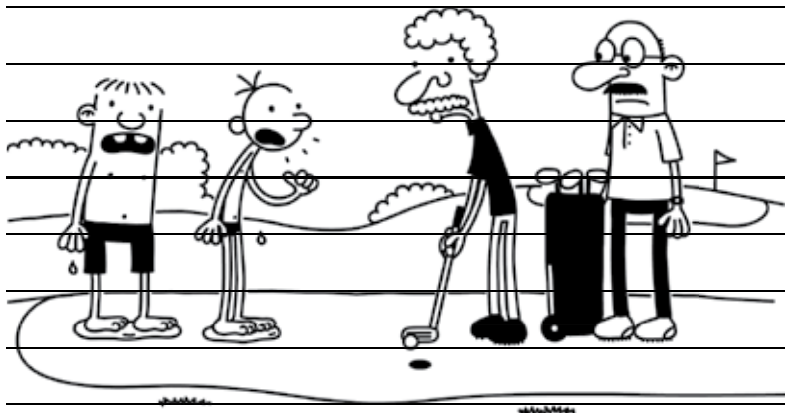
Lekcija koju sam naučio jeste da se neki ljudi neće dvoumiti da te iskoriste, posebno kad je u pitanju lokalni klub.

Ionako, meni i Roliju bilo je lepše bez devojčice koja bi se muvala oko nas. Trenutno smo obojica samci, a za vreme leta bolje je ostati slobodnjak.

Pre nekoliko dana primetio sam kako je kvalitet usluge u klubu počeo malko da opada. Na primer, ponekad je temperatura u sauni bila malo previsoka, a jednom prilikom je konobar u baru pored bazena zaboravio da stavi jedan od onih kišobrančića u moj voćni frape.

Sve svoje zamerke izneo sam Rolijevom ocu.
Ali iz nekog razloga, gospodin Džeferson ih
nikada nije preneo menadžeru kluba.

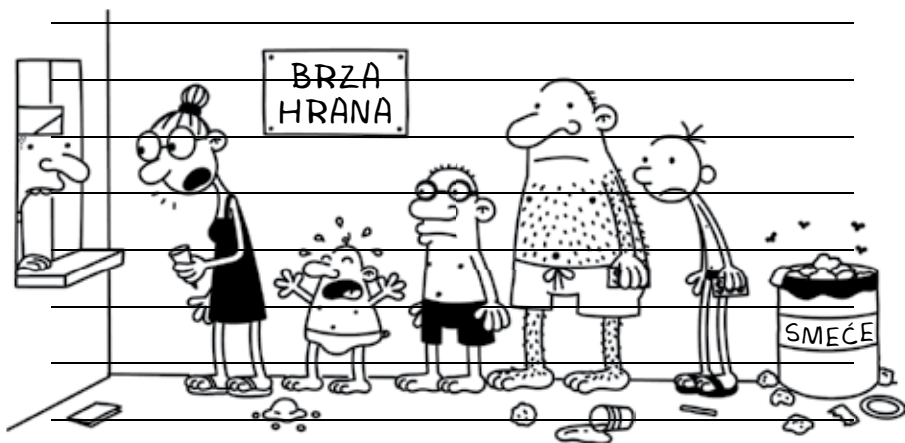

Što jeste prilično čudno. Da ja plaćam članarinu u
lokalnom klubu, pobrinuo bih se da svaka moja
parica bude toga vredna.

Bilo kako bilo, nešto kasnije Roli me je obavestio
da više ne sme da me poziva na bazen, a ni JA
nemam ništa protiv toga. Mnogo sam srećniji u
svom klimatizovanom domu, gde ne moram da
proveravam da li mi je pčela ušla u sok svaki put
kad poželim da otpijem gutljaj.

Subota

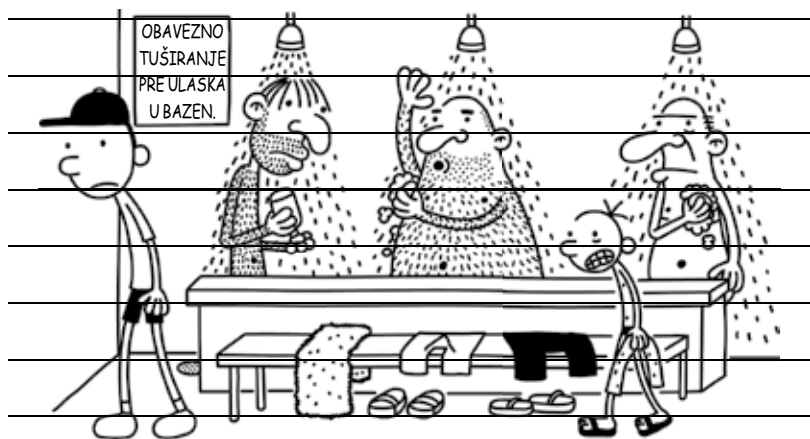
Kao što sam kazao, mama se uporno trudi da me nagovori da pođem na bazen s njom i mladim bratom Menijem, ali stvar je u tome da je moja porodica učlanjena u GRADSKO kupalište. A kad jednom osetiš ukus lokalnog privatnog kluba, teško je ponovo se naviknuti da budeš običan šmokljan na gradskom bazenu.

Osim toga, prošle godine sam se samom sebi zakleo da nikada više neću otići na to mesto. Na gradskom bazenu morate da prođete kroz svlačionicu, a to znači i kroz prostoriju s tuševima, gde se odrasli ljudi sapunjaju pred tuđim pogledima.

Kada sam prvi put prošao kroz mušku svlačionicu, to je bilo jedno od najtraumatičnijih iskustava u mom životu.

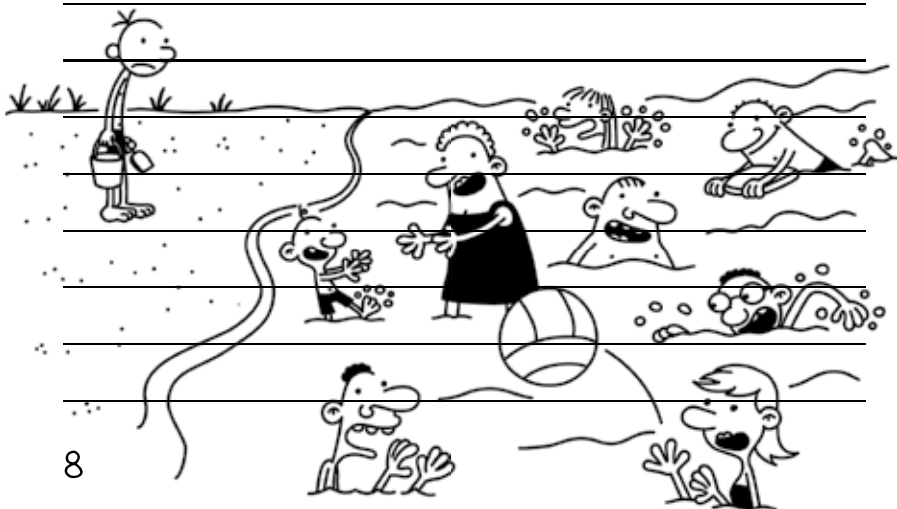
Verovatno bi trebalo da budem srećan što nisam oslepeo. Ozbiljno, ne kapiram zašto se mama i tata muče da me zaštite od filmova strave i užasa i sličnih stvari, ako će me izložiti nečemu što je hiljadu puta gore.

Zaista želim da mama prestane da me nagovara da idem na gradski bazen, jer kad god to čini, u mislima mi se vraćaju slike koje se upinjem da zaboravim.

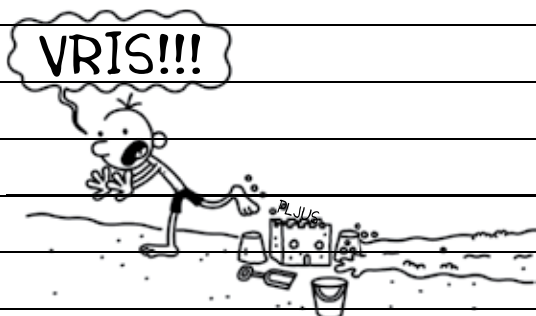
Nedelja

Dakle, sada DEFINITIVNO ostajem u kući sve do kraja leta. Mama je sinoć održala „kućni savet“ i saopštila nam da smo ove godine kratki s novcem i da ne možemo sebi da priuštimo odlazak na more, što znači da nema šansi za porodični godišnji odmor.

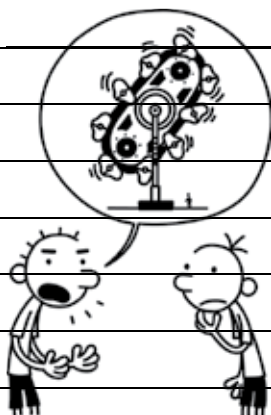
TO je stvarno užas. Zapravo sam se RADOVAO odlasku na plažu ovog leta. Ne zato što volim okean i pesak i sve to, jer ih ne volim. Odavno sam shvatio da sve belosvetske ribe i kornjače i kitovi obavljaju nuždu baš tu u okeanu. A čini mi se da sam ja jedini koga to muči i ko uopšte razmišlja o tim stvarima.

Moj brat Rodrik voli da me zafrkava zato što veruje da se plašim talasa. Ali kad vam kažem, uopšte se ne radi o tome.

Dakle, radovao sam se odlasku na more zato što sam konačno dovoljno visok da odem na „Tresolobanju“, što je zaista strava vožnja koja se nalazi na šetalištu. Rodrik je bio na „Tresolobanji“ najmanje sto puta, i tvrdi da nisi muško dok se na njoj ne oporbaš.

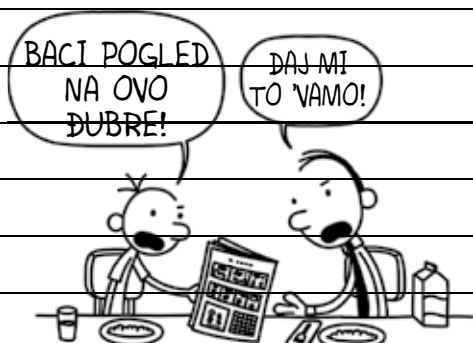

Mama kaže da ukoliko „uštedimo koju paricu“, možemo ponovo da idemo na more dogodine. I dodala je da ćemo ipak uživati u zajedničkoj zabavi kao porodica i da ćemo se jednog dana na to osvrutati kao na „najbolje leto ikada“.

Sve u svemu, sada mi preostaju samo dve stvari kojima ovog leta mogu da se veselim. Jedna od njih je moj rodendan, a druga je dan kada poslednji broj stripa „Mali Slatkica“ izađe iz štampe. Ne znam jesam li to ranije spominjao, ali „Mali Slatkica“ je najgori strip na svetu. Kako bih vam barem delimično dočarao o čemu to govorim, evo šta je danas izašlo u novinama –

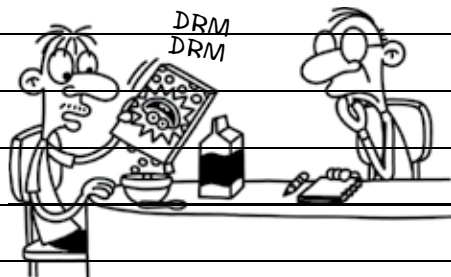
Ali evo u čemu je stvar: iako mrzim „Malog Slatkicu“, ne mogu da prestanem da ga čitam, kao ni moj tata. Pretpostavljam da smo samo radoznali da vidimo koliko je glup.

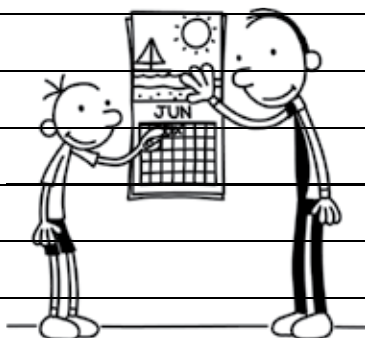
„Mali Slatkica“ izlazi već najmanje trideset godina, a piše ga tip pod imenom Bob Poust. Načuo sam da je „Mali Slatkica“ zasnovan na liku Bobovog sina iz doba kad je još bio klinac.

Ali kapiram da je pravi Mali Slatkica sada već odrastao, pa njegov čale ima problema s prikupljanjem svežeg materijala.

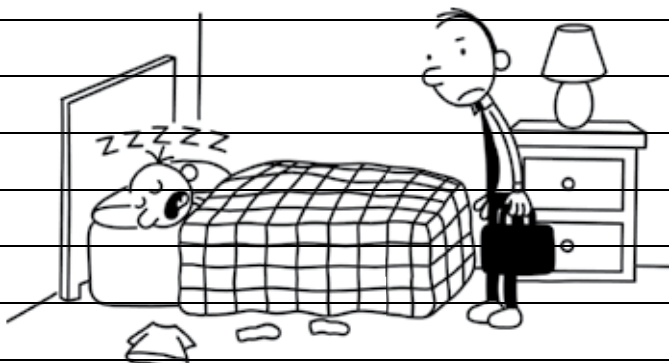
Pre nekoliko sedmica u novinama je objavljeno da Bob Poust odlazi u penziju i da će poslednji „Mali Slatkica“ biti štampan u avgustu. Sve od tada moj matori i ja odbrojavamo dane do tog poslednjeg broja.

Kada izade i taj poslednji „Mali Slatkica“, tata i ja ćemo morati da napravimo žurku, zato što takva stvar zaslužuje slavlje.

Ponedjeljak

Mada se tata i ja slažemo oko „Malog Slatkice“, ipak ima još mnogo drugih stvari oko kojih se gložimo. Trenutno, veliki zid između nas dvojice stvara moj raspored spavanja. Tokom leta volim da ostanem budan po celu noć gledajući TV ili zanesen u video igrice, a onda da prespavam celo sutrašnje prepodne. Ali čale posebno pošizi kad me zatekne kako još uvek spavam kad se on vrati s posla.

Od skora, tata me oko podneva zove s posla da bi proverio da li sam se probudio. Zato ja držim telefon pored kreveta i koristim svoj najbudniji glas.

Čini mi se da je čale ljubomoran zato što on mora da ide da radi dok mi ostali možemo da se opustimo i svakog dana uživamo.

Ali ako će već biti toliko mrzovoljan zbog toga, onda bi prosto trebalo da postane učitelj ili vozač čistilice za sneg ili da odabere bilo koji od poslova koji omogućava slobodna leta.

Mama nimalo ne pomaže u popravljanju tatinog raspoloženja. Zvrcka ga na posao makar pet puta dnevno da bi ga obavestila o svemu što se zbiva u kući.

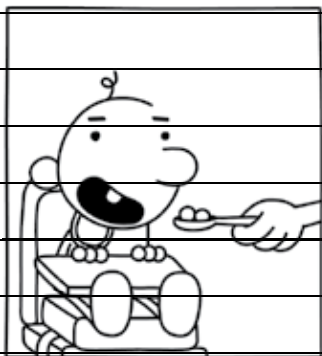

Utorak

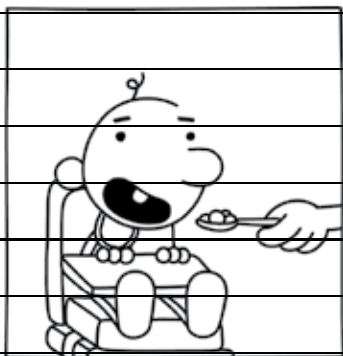
Tata je mami kupio novi fotoaparata povodom Dana majki, pa nas ona u poslednje vreme često fotografiše. Mislim da je to zato što oseća krivicu jer nije redovno obnavljala naše porodične albume.

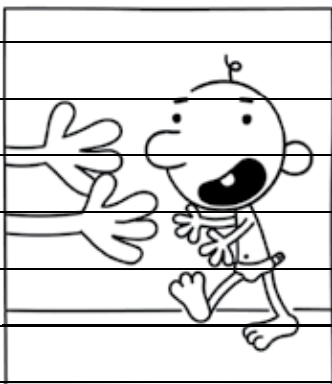
Kad je moj stariji brat Rodrik bio beba, mama je u potpunosti držala uzde u svojim rukama.

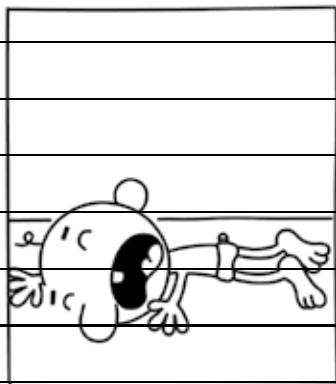
Rodrikovo prvo probanje graška

Rodrikovo drugo probanje graška

Rodrikovi prvi koraci

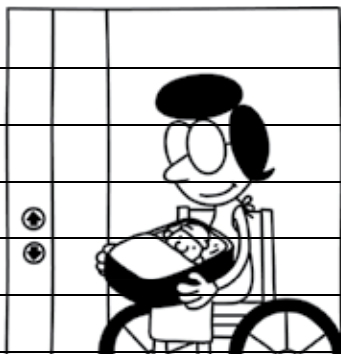

Bup!

Kad sam se ja rodio, pretpostavljam da je mama postala prezauzeta, tako da od tog trenutka postoji mnogo rupa u zvaničnoj istoriji naše porodice.

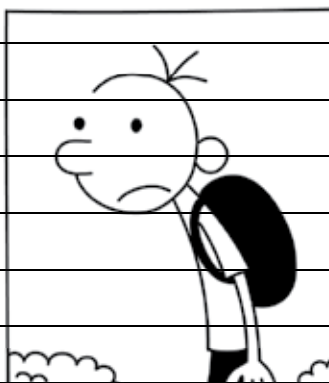
Gregori, dobrodošao
na ovaj svet

Gregorija vodimo
kući iz bolnice

Gregorijev 6.
rođendan

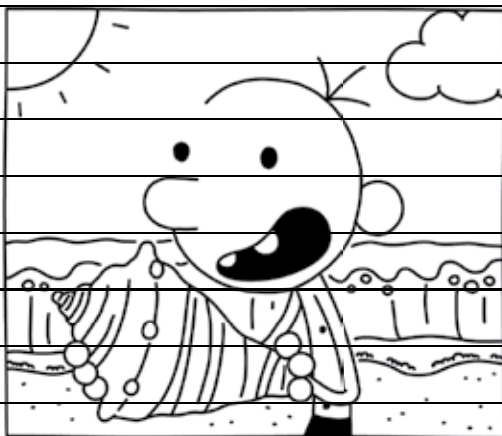

Gregori u starijim
razredima škole

Svejedno, naučio sam da albumi s fotografijama nisu pouzdano svedočanstvo o tome šta se zbivalo u tvom životu. Kada smo prošle godine bili na moru, mama je kupila šaku uglancanih školjki u lokalnoj suvenirnici, a posle sam je video kako ih zakopava samo da bi Meni kasnije mogao da ih „pronade“.

Mada, više bih voleo da ništa od toga nisam video, jer me je to nagnalo da preispitam celo svoje detinjstvo.

Gregori stvarno „iskopava“ morske školjke!

Danas je mama izjavila da izgledam „neuredno“, pa me je izvestila da me vodi kod frizera.